

РЕШЕНИЕ

№ 13053

гр. София, 26.07.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 8 състав, в
публично заседание на 26.06.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Деница Митрова

при участието на секретаря Милена Чунчева, като разгледа дело номер **11463** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 172, ал. 5 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП) във връзка с чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по повод определение № 1477 от 30.11.2023 г., постановено по адм. дело № 1388 по описа за 2023 г. на Административен съд – София област (АССО), с което е оставена без разглеждане пред АССО жалбата на И. В. К., ЕГН [ЕГН], чрез адв. С. П. от САК, със съдебен адрес [населено място], [улица]. Ет. 3 против Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 23-0347-000124 от 07.11.2023 г., издадена от младши контролор при РУ П., Областна дирекция на Министерство на вътрешните работи (ОДМВР) С., прекратено е производството по делото и жалбата е изпратена по подсъдност за разглеждане от Административен съд – София град (АССГ) С обжалваната заповед на оспорващия е наложена ПАМ по чл. 171, т.1, б. „б“ от Закона за движение по пътищата (ЗДвП) – „временно отнемане на СУМПС до решаване на въпроса за отговорността, но не повече от 18 месеца“.

В жалбата се твърди, че заповедта е незаконосъобразна, издадена при липса на компетентност, неспазване на установената форма, съществено нарушение на административнопроизводствените правила, постановена в противоречие на материалноправните разпоредби и в несъответствие с целта на закона. Излагат се съображения, че преди издаването на обжалваната заповед, административният орган е следвало да изчака резултатът от изследването на кръвната проба, дадена от оспорващия и съобразно него да предприеме последващите действия, включително и

тези по налагането на ПАМ. Допълнително се инвокират съображения по съществуването на спора. В хода на съдебното производство, жалбоподателят, редовно призован, не се явява, представлява се от адв. С. П. от САК, които поддържат жалбата. Преди последното открито съдебно заседание, проведено на 26.06.2024 г. от процесуалния представител е постъпила молба, с която моли обжалваната заповед да се отмени и да се присъдят на оспорвания сторените съдебно-деловодни разноси.

Ответникът – младши автоконтрольор към РУ – П., ОДМВР - С., редовно призован, не се явява, не се представлява и не взема становище по жалбата.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

Заповедта, която е предмет на обжалване в настоящето производство, е издадена въз основа на съставен Акт за установяване на административно нарушение (АУАН), серия ГА, № 1068705 от 07.11.2023 г., от А. А. А., на длъжност „младши автоконтрольор“ при ОДМВР С., РУ П. с който е установено, че И. В. К., ЕГН [ЕГН], на 06.11.2023 г., в 20:30 часа, в [населено място], на кръстовището на ул. К. М. П. и ул. К. А. Б. управлява МПС от категория М, л.а. БМВ 520, с рег. [рег.номер на МПС], собственост на М. З. И., ЕГН [ЕГН], като водачът управлява МПС след употреба на наркотични вещества и/или техни аналози, установено с техническо средство Дрегер DrugTest 5000 с фабричен номер ARMB – 00226, тариран до 01.2024 г. и тестова касета с фабричен номер ARSH-0211 годна 11.2024 г. Уредът е отчел наличие на „АМР“ в отбраната слюнка от устната кухина на водача. Пробата с номер 418 е взета в 21:10 ч. на 06.11.2023 г. Същата е показана на водача, на когото е издаден талон за изследване № 135406 от 06.11.2023 г. С акта е иззето СУМПС.

Въз основа на данните в административната преписка, ответникът по делото е издал обжалваната заповед за прилагане на ПАМ на 07.11.2023 г., като е приел, че са налице материалноправните предпоставки на чл. 171, т. 1, б. „б“ от ЗДвП за прилагане на тази мярка, а именно „временно отнемане на свидетелство за управление на МПС, до решаване на въпроса за отговорността му, но за не повече от 18 месеца“.

В хода на съдебното производство са приети като писмени доказателства представените с жалбата, административната преписка и допълнително ангажираните от страните документи. Делото е отложено неколнократно за приемане на резултата от извършеното медицинско следване, като същото е постъпило на 17.06.2024 г., изпратено от прокурор при Районна прокуратура – Е. П.. От приетия Протокол за извършена експертиза № 24/ТЛ-79, изготвен от МИ – МВР, се установява, че в изследваните проби на кръв и урина, взето на 06.11.2023 г. от лицето И. К. не е установено наличие на упойващи лекарствени и наркотични вещества.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата в подадена в предвидения в чл. 149 от АПК 14- дневен преклузивен срок. Изхожда от надлежна страна – адресат на обжалвания административен акт, имаща право и интерес от обжалване, поради което се явява процесуално допустима. Това задължава съда да я разгледа по същество относно нейната основателност.

При извършената служебна проверка на законосъобразността на оспорената заповед (чл. 168, ал.1 от АПК) и на основанията, посочени в чл. 146 от АПК, съдът намира, че е издадена от компетентен орган и отговаря на изискванията за форма и съдържание на административните актове, посочени в чл. 59, ал. 1 и 2 от АПК и чл. 172, ал.1 от ЗДвП.

Съгласно чл. 172, ал.1 от ЗДвП принудителните административни мерки по чл. 171, т. 1, т. 2, т. 4 и т. 5, б.„а“ се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон, съобразно тяхната компетентност. Компетентността на полицейския инспектор при ОПП - СДВР по издаване на процесната заповед произтича от заповед № 517з-2035 от 14.04.2022 г. на ВПД директора на ОДМВР-С. и Акт за встъпване в длъжност.

При издаването на заповедта, с която на оспорващия е наложена ПАМ, не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила.

Според разпоредбата на чл. 172, ал.1 от ЗДвП, ПАМ по чл. 171, т.,2,2а,4, т. 5, буква „а“, т. 6 и 7 се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица.

Освен това, настоящият състав на съда намира оспорената заповед за издадена в съответствие с изискванията за форма на административните актове по смисъла на чл. 59, ал.2 от АПК, предвид направеното в същата посочване на фактическите и правни основания, послужили за издаването на заповедта, както и редът за нейното оспорване.

На следващо място, според посочената като правно основание за прилагане на процесната ПАМ, разпоредба на чл. 171, т. 1 от ЗДвП, в приложимата редакция, предвижда временно отнемане на свидетелството за управление на МПС на водач, който управлява моторно превозно средство с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда, установена с медицинско и химическо лабораторно изследване или с изследване с доказателствен анализатор, или с друго техническо средство, определящо съдържанието на алкохол в кръвта чрез измерването му в издишания въздух, или след употреба на наркотични вещества или техни аналози, установена с медицинско и химико-токсикологично лабораторно изследване или с тест, както и който откаже да бъде проверен с техническо средство или с тест, изследван с доказателствен анализатор или да даде биологични проби за химическо изследване и/или химико-токсикологично лабораторно изследване - до решаване на въпроса за отговорността му, но за не повече от 18 месеца; при наличие на изследване от кръвна проба или изследване с доказателствен анализатор по реда на чл. 174, ал. 4 установените стойности са определящи.

По делото като писмени доказателства са приети Постановление за прекратяване на наказателно производство от 16.04.2024 г. по ДП 186/2023 г. по описа на РУ – П., пр. пр. 1586/2023 г. по описа на РП – Е. П., Отделение – П. и Протокол за извършена експертиза № 24/ГЛ-79 от 9.04.2024 г., изготвена от МИ - МВР, със заключение, че в изпратените за изследване проби кръв и урина, взети на 06.11.2023 г. от оспорващия не е установено наличие на упойващи лекарствени вещества и наркотични вещества. Същите са представени от РУ-П. при ОДМВР – С.. МИ - МВР, които са задължени от съда с протоколно определение от 15.05.2024 г. Така представените и приети писмени документи се явяват нови факти от значение за делото след издаването на оспорения акт, поради което същите се преценяват от съда при спазване изискването на чл. 142, ал.2 от АПК.

Доколкото по делото не се спори по обстоятелство, че жалбоподателят е управлявал лек автомобил, когато е бил проверен, то спорният момент, към дата на издаване на обжалваната заповед, е дали И. К. е бил употребил наркотични вещества или техни аналози. С полевия тест е установена употребата на АМР, а в пробите на кръв и урина,

дадени за изследване – не се установява употребата за лекарствени вещества и наркотични вещества, следва да се даде вяра на медицинската експертиза. Следователно приложение намира последната хипотеза, посочена в чл. 171, т. 1, б. „б“, че при наличие на изследване от кръвна проба или изследване с доказателствен анализатор по реда на чл. 174, ал. 4 установените стойности са определящи. Предвид тези данни на 06.11.2023 г., около 20:30 часа жалбоподателят не е управлявал МПС след употребата на наркотици и/или техни аналози, поради което издадена ЗППАМ е незаконосъобразна и следва да бъде отменена.

При този изход на спора следва да се уважи направеното искане от жалбоподателя да му се присъдят сторените съдебно – деловодни разноски по делото в размер на 1210,00 лв., от които 10,00 лв. за държавна такса и 1200,00 лв. адвокатско възнаграждение.

По изложените съображения и на основание чл. 172, ал. 2, предл. 2 от АПК, Административен съд – София град, Трето отделение, 8 – ми състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалбата на И. В. К., ЕГН [ЕГН], Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 23-0347-000124 от 07.11.2023 г., издадена от младши контролор при РУ П., Областна дирекция на Министерство на вътрешните работи (ОДМВР) С., с която спрямо жалбоподателя е приложена принудителна административна мярка „временно отнемане на свидетелство за управление на МПС, до решаване на въпроса за отговорността му, но за не повече от 18 месеца“.

ОСЪЖДА Областна дирекция на Министерство на вътрешните работи С. да заплати на И. В. К. сторените съдебно 0 деловодни разноски по делото в размер на 1210,00 (хиляда двеста и десет) лева.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: